

A poem by Elif Sezen, both in English and in Turkish

The city of Pierrots

Your hope is the tendency to heal
in the voice-strings of a bird that cannot chirp
Come let's climb this slope again
Be fearful of those dancers wearing masks again
so that when we hug each other they can be
smashed to smithereens
and so only hope can remain:
a naked tree in the corner of the path
a light that never turns off
a meow of a cat and a door of a cottage
opening up to another city

Then you burst out with joy and
we are sent back 50 years into the past
Look! The spirits of Camille, Virginia and
Sylvia clang like laments diffusing into the
cosmos from the vortex of light
This is the moment where Forugh said:
'let us believe in the beginning of the cold season'*
Kamyar was playing hide and seek waiting
behind the couch so his mother can come
and find him —ready or not, here I come!
shouts a polar bear in Alaska
compassionately running towards her baby bear...
Russia is dreaming of future nuclear weapons
yet America already toasted the victory

In spite of everything that's happening
we keep walking
and here we come —that tiny door!
we read the sign in the entrance:

Welcome to the city of Pierrots
You will be loved properly for the first time
in your life: Are you ready?

We sigh. Then suddenly a bird falls from
the sky screaming like a kicked out guest
it hits the ground and goes quiet with a
not-to-be-spoken death.

*Quote reference: Forugh Farrokhzad's line derived from her poem *Let us believe in the beginning of the cold season* that was published in *A Lonely Woman*, ed., Michael C. Hillmann, pp. 126-128, Mage Publishers, 1987

Piyerolar Şehri

Senin umudun ötemeyen bir kuşun
ses tellerindeki şifalanma eğilimidir
Gel yine bu yokuştan çıkalım
Yine kork o maskeli dansçılardan ki
birbirimize sarıldığımızda tuz buz
olsunlar
geriye umut kalsın
kala kala kuru bir ağaç kalsın yolun kenarında
sönmeyen bir ışık
bir kedi miyavlaması
bir de kapısı başka bir şehre açılan bir kulübe...

Coşkuyla haykır sonra ve 50 yıl geriye gönderilelim
Bak! Camille, Virginia ve Sylvia'nın ruhları
ışıklar girdabından evrene yayılan ağıtlar
gibi nasıl da tınlıyor

Füruğ'un '*İnanalım soğuk mevsimin başlangıcında*'* dediği an işte bu. Kamyar o sırada koltuğun arkasına saklanmış annesinin gelip onu bulmasını bekliyor —hazır olsan da olmasan da seni bulmaya geliyorum! diye bağıyor Alaska'da bir kutup ayısı bebek ayısına doğru şefkatle koşarak... Rusya olası nükleer silahların hayalini kuruyor Amerika zafer adına kadehleri havaya kaldırdı bile

Tüm olan bitene rağmen yürümeye devam ediyoruz
İşte geldik —o minik kapı!
Girişte asılı ilanı okuyoruz:

Piyerolar şehrine hoş geldiniz

Hayatınızda ilk kez adam akıllı sevineceksiniz

Hazır mısınız?

İç çekerek rahatlıyoruz. Tam içeri adım atacakken bir kuş yere çakılıyor ve sözü edilemeyesi bir ölümle kesiliyor sesi

*Alıntının kaynağı: Füruğ Ferruhzad'ın bu dizesi *İnanalım soğuk mevsimin başlangıcında* adlı şiirinden olup *A Lonely Woman* adlı kitaptan alıntılanmıştır. Editör: Michael C. Hillmann, sayfa 126-128, Mage Yayıncılık, 1987.